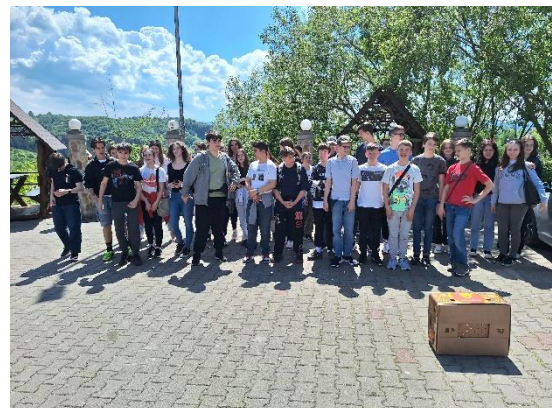

Képes élménybeszámoló a Határtalanul! tanulmányi kirándulás hetedikeseinek című pályázaton nyertes Kirándulás Erdély kincsei nyomában című utunkról 2024. 05. 06- 05. 10.

1. nap: Budapest – Nagyvárad – Király-hágó – Körösfő – Szováta - Tusnádfürdő

Kora hajnalban indultunk az iskolától, hiszen hosszú út állt előttünk. A buszon 38 diák és 4 tanár utazott megismerni Erdély kincseit. Első állomásunk Nagyvárad volt, ahol elsétáltunk a Püspöki Palotához, aminek nem is annyi ablaka van, ahogy a legenda tartja. Bementünk a Katolikus Székesegyházba, megcsodáltuk gyönyörű belsejét, sétáltunk a kertjében.

Továbbutazva értünk Erdély kapujához, a Király-hágóra, ahol megálltunk kis időre, megcsodáltuk a kilátást, és készült néhány fotó.

Körösfőre érvén meglátogattuk a négy fiatornyos református templomot. Sok érdekeset hallottunk Kalotaszegről és a templomról. Megcsodáltuk a 225 festett mennyezeti kazettát, majd visszafelé megálltunk Vasvári Pál kopjafájánál. Megtudtuk, hogy milyen kapcsolódási pontja van a mi kerületünkhöz.

Hosszabb buszozás után értünk Szovátára, ahol már jól esett egy nagyot sétálni. Mivel éppen az ortodox Húsvét hétfő volt, a településen zajlott az élet. A park tele volt húsvéti tojásokkal, faragott nyuszikkal, rajzokkal. Mi megnéztük a helioterikus Medve-tavat és a tanösvényt.

Innen már a szállásunkra utaztunk Tusnádfürdőre, ahova késő este értünk meg éhesen, fáradtan.

2. nap: Tusnádfürdő – Prázsmár – Kézdivásárhely – Szent Anna-tó, Mohos-tőzegláp - Tusnádfürdő

Korai reggeli után indultunk Szászföldre, hogy a Világörökséghez tartozó csodálatos prázsmári erődtemplom titkaival megismerkedjünk. Megcsodáltuk az evangélikus templomát, bejártuk a 275 szalonnakamrát, körbejártunk a gyilokjárón.

Prázsmár után Kézdivásárhelyre mentünk. Megismerkedtünk az udvarteres szerkezetével, megnéztük a trapéz alakú főtéren álló Gábor Áron szobrot.

népviselőbe öltözött babákat. Majd lazításként ettünk némi süteményt a Rigó Jancsi cukrászdában.

A pihenőt követően utunk a Szent Anna-tó irányába vezetett. Egyszer csak a szerpentinon egy medvére lettünk figyelmesek az út szélén. Nagyon örültünk, hogy sikerült medvét látni, de annak még jobban, hogy a buszból. Felérve a vulkáni kúp tetejére, először a Mohos-tőzeglápra mentünk le, ahol megtudtuk, hogy a tőzegrozsmaring erősen mérgező, és a pallójárdásokat a medvék ösvényeire építették. Nagyon izgalmas volt, sokat tanultunk, és a végén kipróbáltuk, hogyan mozog talpunk alatt a tőzeg. Aztán lesétáltunk a Szent Anna-tó partjára.

Aznap közös sportfoglalkozáson vettünk részt a helyi iskolásokkal, egy izgalmas focimeccset játszottunk velünk, és sajnos 4:1-re kaptunk. Érdekes volt találkozni, beszélgetni a helyi gyerekekkel, hogy mennyire más életet élnek, mint mi.

3. nap: Tusnádfürdő – Homoród – Máréfalva – Madarasi-Hargita – Székelyudvarhely – Tusnádfürdő

A finom reggeli után gyors indulás, útközben megnéztük a hármaskeresztet a Tolvajos-tetőn, majd megálltunk Homoródfürdőn. Megkóstoltuk a vasas, szénsavas borvizet. Senkinek sem ízlett, de egyszer meg kellett kóstolni. Aztán Máréfalván álltunk meg, ahol a székelykapukkal ismerkedtünk.

Innen Ivóra buszoztunk, ahol már várt minket a traktor vontatta szekér. Sajnos már út közben kezdett esni az eső, és nem akart elállni. Esett akkor is, amikor odaértünk a találkozási helyre. Rövid gondolkodás után úgy döntöttünk, eső ide vagy oda, mi megyünk. Felültünk a szekérre, majd betakartak minket egy nagy ponyvával, hogy ne ázzunk. 1650

méter magasságba mentünk fel a sítelepig, ott átmelegedtünk a menedékházban, majd nekiindultunk

gyalog a csúcsnak. Sárban, vízben gyalogoltunk, fenn hatalmas köd volt, de megérte! Megcsináltuk, fenn voltunk!

Lefelé már ponyva nélkül jöttünk, mert akkor már csak szemerkélt az eső.

Alaposan átázva értünk Székelyudvarhelyre, így a tervezettnél rövidebb lett a városlátogatás. Megnéztük a Vasszékely szobrát, a Benedek Elek líceumot, a patkó alakú főteret, és már mentünk is tovább.

Este jót játszottunk, és Attila bácsi, aki remek ételekkel kápráztatott el bennünket, mesélt nekünk az életéről.

4. nap: Tusnádfürdő – Csíksomlyó – Madéfalva – Pongrác-tető – Gyilkos-tó – Békás-szoros – Tusnádfürdő

A korai reggeli után ismét Csíkszereda felé indultunk, de most Csíksomlyón álltunk meg először. Bementünk a kegytemplomba, megnéztük a „Napba öltözött asszonyt”, Bubba Mariát, megismerkedtünk a csíksomlyói búcsú történetével.

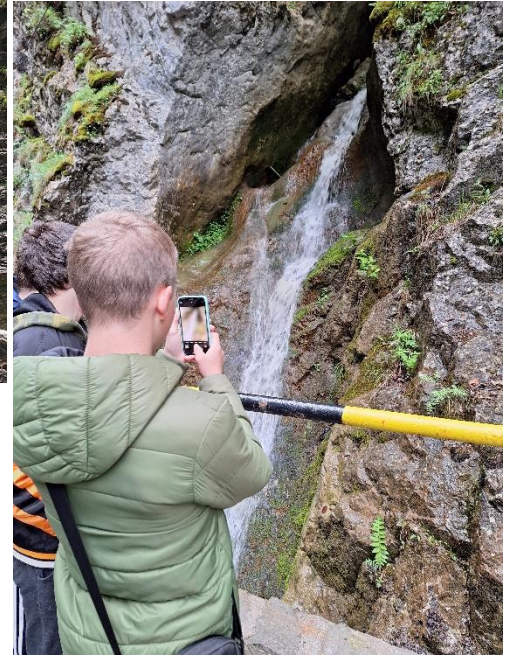
Majd Madéfalván megismertük a szomorú székelyirtás történetét, és megkoszorúztuk az emlékművet.

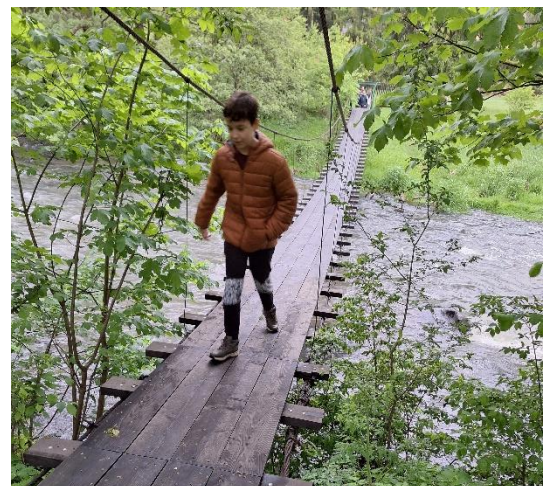
Gyergyószentmiklóson átutaztunk, majd Pongráctetőn keresztül érkeztünk meg a Gyilkos-tóhoz. Itt megnéztük, hogyan készül a kürtöskalács, és mindenki kapott egy akkora kalácsot, hogy alig bírta megenni.

Jóllakottan szálltunk vissza a buszba, majd rövid utazás után megérkeztünk a Békás-szoroshoz. Kiszálltunk, végigsétáltunk rajta, megcsodáltuk a vízeséseket, a hatalmas sziklafalakat, majd az alsó végénél visszaszálltunk a várakozó autóbuszba.

Mindenkit lenyűgözött a természet csodálatos alkotása. Visszaemlékezve, a többségnek a Békás-szoros tetszett legjobban a látnivalók közül. Mivel elég korán visszaértünk a szállásra, elsétáltunk az Olt folyó függőhídjához. Itt kipróbálhattuk bátorságunkat. Mindannyian átsétáltunk az imbolygó műtárgyon, szigorúan egyesével, ezért ez egy kicsit soká tartott. Vacsora után összegyűltünk, és egy vetélkedő keretében felidézhattuk, mi mindent láttunk az előző négy napban. A jó válaszok jutalma némi édesség volt.

5. nap: Tuszádfürdő – Fejéregyháza – Segesvár – Déva – Budapest

Sajnos eljött a hazaindulás napja. Első állomásunk ezen a napon a Fejéregyháza melletti Petőfi emlékmű volt. Felelevenítettük Petőfi életútját és kapcsolódását Erdélyhez, majd megkoszorúztuk az emlékművet. Innen Segesvárra mentünk tovább. Egy hangulatos sétát tettünk az Unesco Világörökség részét képező óvárosban. Megnéztük az óratornyot, Drakula házát és a diáklépcsőt.

Hazafelé úton még Vajdahunyad volt betervezve, de a rossz útviszonyok és a közlekedési helyzet miatt sajnos nem tudtunk már elmenni a várhoz. Viszont Déva útba esett, ezért itt megálltunk, és megnéztük ezt a várat.

Hosszú autóbuszozás után a késő esti órákban érkeztünk meg Budapestre. Az úthoz készült egy munkafüzet, amit a résztvevő diákok lelkiismeretesen, ügyesen kitöltöttek. Munkájukat ötös érdemjeggyel jutalmaztuk.